

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős Kutas Imre kiadó s laptulajdonos	Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet) Kladóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint) Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Helyben:		Vidékre:			
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona		
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "		
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "		
Egy órára	1 "	Egy hónapra	2 "		

A középosztály.

Debreczen, április 5.

Hazánknak egykoron legtöbb erőssége és büszkesége volt, hogy a nemzetalkotó s a nemzetet irányzó elemek egy és ugyanazon osztályhoz és a középosztályhoz tartoztak.

Ugyanebben az országban, alig egy-két évszázad lefolytával, a társadalom sok részre oszlott elemei közül, a középrétegek, magukra hagyatva, erőtlennül állanak.

Földbirtokos középosztályunk egy része tönkrement. S vesztét azzal, hogy hajótöröttjeinek hamarosan kenyeret és hivaltalt adott a kormány, legfeljebb enyhébbé tehetette, de fel nem tartózhatta. Az egyesek nyerhettek csak vele tápot existenciájuk fenntartására, de új osztály, új népréteg belőlük nem alakulhatott.

A középföldbirtokosság kevésbé szerencsés e része vesztének már annál az oknál fogva is be kellett következnie, mert nem volt meg az egészséges és erős kapcsolata a középosztály más rétegével s különösen a városi középosztállyal, mint az Angliában századok hosszú során a földbirtokos és a városi gentry egybeolvadásával végbement.

A magyar gentry-fiu a városokba iparral, kereskedéssel foglalkozni nem mehetett. Az számára idegen talaj volt. Eddig csak ősei után járt a városi kalmár mikép mehetne ő most utánok!

A földbirtokos-középosztály tehetős

része is elhagyta az egykori nemesi demokrácia sorait. Alkotmányos korszakunkban a középföldbirtokosság három millió holdnyi vesztesége legnagyobb részben idegen elemek nyereségévé lett.

A középosztálynak másik része, mely a 48-as eszmék által előidézett reformok előtt a városok lakosságát képezte s többnyire iparral vagy a városok körüli telkek művelésével foglalkozott, a modern kor áramlatával nehéz, igen nehéz megpróbáltatások közé került. Mikor nálunk a czéhek feloszlottak, a limitációk eltöröltettek s a mi kereskedelmi életünket is a szabad verseny elvének szellője járta, át egy a hazai, mint a külföldi nagyipar nyomta a középipar vállalkozásaiban s ma a kis-és középipart helyzete rendkívül nehéz s létfenntartása igen-igen kétséges. Küzködő sorsában a középosztály egyik a nyugat európai államokban nagy súlylyal és nagy tekintéllyel bíró rétege készül veszendőbe menni.

Regenerálnunk kell közép-földbirtokos és iparos osztályainkat! Az előbbin a helyes földbirtokpolitikai intézkedések az utóbbin, a nagyipar segíthetnek.

Tévedés lenne a kisipart új életre keltetni, inkább a nagyiparba való átmenetét szükséges elősegítenünk. Mert a nagy iparos a középosztály soraihoz tartozik s szaporítja annak vagyonos és független sorait.

Középföldbirtok és nagyipar a magyar középosztály új lábra állításának a vezére.

Munkásviszonyaink annyira ^{kesőbb} megoldásra, hogy azok a külföldön már rég divó intézkedések helyes elsajátításával megoldhatók. De a középosztály kérdése még csak Magyarországon megoldatlan.

— Az új miniszter esküje. Széchenyi Gyula gróf, a király személye körüli miniszter, mint Bécsből távirják, ma délelőtt tette le a hivatalos esküt.

Magyarok és burok.

— Miben hasonlít és különbözik a magyarok és a burok szabadságharcza?

Irta: Kacziány Géza.

A kis holland törzsnek az angol világhatalom ellen folytatott csodálatraméltó küzdelme világszerte óriási érdeklődést kelt. Minden rokonszeny a szabadságért harcoló kis nép felé fordul, mely egy aljas nagy hatalom ellen oly szívós kitartással és bámulatos vitézséggel harcol, hogy végre is elbukják, — mint általában minden igaz ügy szokott. S Európa nyomorult voltát semmi sem bizonyítja kiáltóbban, mint azon tény, hogy míg a népek a szabadságukért harcoló burokkal rokonszenveznek, a kormányok az amugy is hatalmas angol uralmat mozdítják elő, — ezek sorában az osztrák és a magyar kormány is melyek (mint a legutóbbi reichsrathi interpelláció leleplezte.) lovat, fegyvert, ruházatot adtak el a „szűkölködő“ angoloknak, hogy ez-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

JER ÖLEMBE.

Jer ölembe, feleségem,
Ugy sem voltál itt már régen!
Van legalább egy órája,
Hogy itt ültél utoljára.

Hajtsd a fejed a keblemre,
Az én szerető szívemre;
Most is úgy ver az teérted,
Mint amikor megigézted.

Kis leányka voltál akkor,
Csupa fényből és harmatból,
De amilyen kicsi voltál,
A szerelmem oly nagy volt ám!

Tudod, mi vagy most te nékem?
Nem csak édes üdvösségem,
De te vagy az életem is,
A te kezében van ez is.

Mig boldogan ringatlak itt,
Mint a fa a virágait:
Addig erős a hit bennem,
Hogy a halál nem bánt engem.

Ki volna oly bolond, aki
A virágos fát vágja ki?
Akkor van annak ideje,
Mikor hull már a levele.

Jakab Ödön.

Régiségek.

— A Debreczeni Hirlap eredeti tárczája. —

Irta: ifj. Széll István.

I.

Csak titokban akartalak szeretni.

Adonyi Gergely uram se a tizenhatodik század részére született. Jobb lett volna neki a jelenlegi században napvilágot látni, mikor elannyira civilizálódottak vagyunk, hogy legfeljebb mosolygások között emlékezünk a régi időkről, mikor még az agglégény-adó is divott volt, s mikor még napirenden volt a tiltott uton baktató fiatalság réme: a nyaktiló, megvesszőztetés, pellengére állítás, eklézsia követés, stb. stb.

Adonyi Gergely uram nem volt már gyermek embernek mondható. Vállátverő deresedő hajfűrtjei legalább is ötvenöt-hatvan életévéről tanuskodtak. Máskülönben vendég fogadós volt őkelme, az akkori „Gilányi vendég-fogadó“ egyedüli ura, s mint ilyen, ő se volt jobb a deákné vásznánál.

Hiába meredezett ég fele a városháza előtt a hatalmas póznára erősített kerék, hiába volt abonáns vendége az akkori, izgalmat nem ismerő debreczeni hóhér, csak el-eljárt ő a tilosba, még egyszer aztán rajta nem vesztett.

Mint özvegy embernél, sokszor megesett bizony ő nála, hogy egyik másik tüzes pillan-

tásu debreczeni menyecskén nagyon is rajta felejtette a szemét. Így történt meg vele a fátum. Egy vasárnap délutáni istentisztelet után ugyanis együtt talált haza menni az Angyalosi szomszédja eladó leányával, Borcsával, ki egy cseppet sem átalotta szemé közé nézni az öreg vendég-fogadósnak.

Az öreg Adonyi Gergely uram még egy-ideig csak tűrte, csak tűrte azokat az észbontó pillantásokat, miközben ugyancsak osztogatta az „édes kedves derága Borcsa leány“-om titulát, míg egyszer aztán hogy-hogy nem jobb kezével megtalálta csipni a Borcsa leány piros-pozsgás arcáját.

Ez még mindig nem lett volna olyan égbe kiváltó bűn, csak az volt az egyedüli baj hogy az utczán történt, hozzá a Nógrádi Mátyás professor ur hajlékának ablaka alatt, ki épen a II-ik Lajos király idejéből származott cserép pipájából füstölgetett az ablak párkányára könyökölve.

Nosza Nógrádi Mátyás professor urnak sem kellett egyéb. Mint buzugó kálvinista testben-lélekben megbotránkozott a látottak fölött, s azonnal bezárva ősi kuriájának araszos üveg táblájú ablakait, futó lépésben haladt végig a piaci nagyhidon, egyenesen a városházára, hol kézzel fogható páthosszal adta elő a botrányozók cselekedetét.

Másnap reggel úgy Adonyi Gergely uram, mint a bogár-fekete szemü Angyalosi Borcsa ott állottak a nemes városi tanács magasztos színe előtt, s félelemtől dobogó szívvel hallgatták hogy: „Deliberetum est, Adonyi Ger-

zel is hamarabb nyomhasson el egy tisztességes, hős és igazságos kis nemzetet.

Cronje tábornok fegyverletétele kihívja a párhuzamot több szempontból a burhadviselés és az 1848-iki magyar szabadságharc között, bár eddig is számos rokonvonás mutatkozott a két nemzet függetlenségi harcának lefolyásában. De meg van a burhadviselés és az 1831-iki lengyel fölkelés között, sőt a krimi háború és burhadviselés között is.

A magyar szabadságharc a hősiességben és lelkesedésben hasonlít, melylyel mindkét nemzet védte jogait. Politikai kiindulása is olyanforma, a menyiben világhatalommal és hitzegéssel állott szemben mindkét nemzet. További folyamán azonban eltér a két nemzet története és hadviselése, bármennyire szép lenne is a párhuzam az 1848-iki magyar és az 1899-1900-iki burhadviselés között.

Eltér első sorban abban, hogy a burhadviselés előre elkészülve harcolt az idegen terjeszkedő hatalom ellen. A burok tudták, hogy őket a perfid Angolország megrohanja s az erősebb ökljogán állaruktól, területüktől és szabadságuktól meg akarja fosztani. Tehát bölesen és csendben készültek a háborúra s mint Cromwell mondá: „biztak Istenben és szárazon tartották puskaporukat.” E részben előnyük volt a magyar szabadsághősök felett kiket teljesen készületlenül ért a háború. Az egész állami tervezet két évtized óta öntudatosan tört az egyetlen cél felé s minden erő erre fordíthatott.

Másodsorban eltérő a burhadviselés helyzete a magyartól abban, hogy kis államukat nem környezték s részben nem lakták elleneség néptörzsek, melyek alig várják az elnyomó által adandó jelt, hogy rájuk támadjanak. A burhadviselés környező összes népek igen jól tudják, hogy Transzvál után rajtuk a sor s ezért tényleges segítségüket nem vonták meg a küzdő kis nemzetétől. Ellenben nekünk saját területünkön voltak legádázabb el-

gely öreg vendég fogadás uram huszonöt páleza ütésre ítéltetik, míg Angyalosi Boreca megtévelyedett hajadon egy napi áristomba tétetik hideg víz és kenyér mellett. Meghagyatik továbbá Adonyi Gergely uramnak, hogy Angyalosi Borecát, kit rut tétével ország-világ előtt diflamalt vala, három nap alatt pap elé vezesse.

Ezek után mi következhetett más, mint hogy Adonyi uram minden hangos jalkiáltás nélkül elürte az abonás hóhér páleza ütéseit Angyalosi Boreca pedig szenvedte az egynapi magányt, s aztán pap elé mentek annak rendje és módja szerint.

Bizony Adonyi Gergely uram se álmodta meg, hogy milyen uton jut második feleségéhez. De azért nem panaszkodott, sőt — valjuk meg az igazat. — még örült is neki a vén Don Juan. És méltán, mert szemre való egy menyecske vált bizony az Angyalosi Borecából, ki talán, ha ez nem történik vele, — oda nem adta volna a Dárius kincséért a kezét a vén fogadónak.

Mint mondám Angyalosi Boreca csak a kezét adta volt oda, mert a szive, . . . a szive az már régen másért dobogott. Hiába, csak nem tudta ő felejtetni azt az ábrándos tekintetű skólabeli Imre diákot, ki olyan ennivaló kedvesen tudott beszélgetni a katedrában a tulvilági üdvösségről. Aztán meg milyen csinos pörge bajusza volt neki, s milyen jól nézett ki abban a testhez simuló fekete tógában. Nem úgy mint az a vén elégedetlen ember, torzonborz bajusszal, kopaszodó fejjel, veres, gondozatlan szakállal.

Az öreg Adonyi fiatal felesége napokig elálmodozott a karsu Imre deákjáról, míg

lenségeink, kik a harcot a jeladára megkezdették és mindvégig, jobb sorsra érdemes buzgalommal folytatták ellenünk, hogy jutalmul végül is hálálanságot és elnyomatást arassanak.

(Folyt. köv.)

Az áldozatok.

Mindig csak a szegény ember!

És miért oly kedves a szegény ember pénze, vagyonkaja, hogy boldog boldogtalan le-lecsap s elhordja, mit elhordani képes s mikor már nincs mit elvinni, a szegény ember fölajdul s ajdulását nagy nehezen meghallják, de akkorra már a szipolyozónak nyoma veszett. Vagy ha meg is kerül, a szegény ember pénze oda van, ütne egyet rajta, de ezt a törvény tiltja.

Nézzünk csak körül. A modern rablás és tolvajlás ezer nemében gyönyörködhetik szenzációt hajhászó tekintetünk.

Pang az üzlet, a paraszt előre eladta gabonáját, az érte kapott pénz fölment adóra instrukezióra, megélésre, de azért mégis kap pálinkát s egyebet. Majd kifizeti jövőre, ha az Isten nagyobb áldást hint a földre. S a szegény nép lépre megy. Csak akkor csalódik, ha a következő vagy harmadik esztendő bősége s Isten áldása mellett is megszólal a dob kicsiny portája, házaeskája előtt s viszik az ezer hosszú riska-tehenet. A rongyos, buta paraszt elmehet majd béresnek, munkásnak, ha mindenét elvették s az után kvitt. A hatóság csak azt látja ez vagy a naz, azért vagy azért tartozik a követelés jogos, tehát ki kell elégiteni a hitelezőt.

S a szegény áldozat szívében telve keserűséggel, megy dolog után, mert hiszen élni kell! Még szerencse, ha a faluban vagy környékén kap munkát, talán éppen annál a hitelezőnél, a ki őt kifosztotta. Legalább nem kell otthagyni családját . . .

egyszer aztán elvetette a kockát s jól felgondolt uton-módon oda üzent neki, hogy látogassa meg már egyszer őket, s ha csak tehetsi olyankor mikor az a „vén ember“ nem lesz oda haza.

Imre deák a hogy kézhez vette a szép Gilányi fogadóné üzenetét, egyet csettentett a nyelvével, majd fejével mosolyogva egyet bólintott, s csak annyit válaszolt hogy: ott leszek.

— Hiába, deák volt az Imre deák, még pedig a hamisabb fajtából.

Alig várta hogy látható legyen a felhők közt bujkáló est hajnali csillag. Lábu hegyen lopódzott a vendég fogadó ablakához, s bevezett rajta. Bann a mester gerendás ivóban egyetlen lélek nem volt. A reczés vöntés fal felől eső részén egy félig elégett faggyu gertya pislogott, melynek halvány fénye mellett gömbölyű két karjára borulva szundikált az egyik kecske lábu asztal mellett a szép fogadóné.

Az Imre deák szíve hangosabban és sebesebben kezdett dobogni a rendesnél. Figyelmes arcczal nézett körül a csöndes utca soron, majd egy hirtelen mozdulattal befordult az ivóba.

A szép Adonyiné egy pillanat alatt talpon volt, s megdörzsölve szeméit szinte ujjongva sietett a kedves jövevény elé, ki alsó ajakára tett mutató ujjal susogta:

— Itthon van az öreg Boreca?

— Nincs s szentem, nincs, — szólt az örömtől magán kívül a fiatal asszony, s olyan szerelmes pillantást vetett a csinos Imre deák kipirult arcjára.

— Vártalak édes, — szólt Adonyiné egy

Ha látsz az utezán vézna, agyongyötört szegény családapát, gondolj arra, mit eddig itt elmondtam, megesik a szived s nem fogod sajnálni azt a néhány fillért tőle.

Ez az egyik kép.

És a másik? Ó az is szívet rázó!

A termés igen szép, a munkát jól megfizetik. A gazda józan, az asszony takarékos szemmel látható házukon az Isten áldása. Nyoma sincs a szűkölködésnek, a nélkülözésnek. A gyerekek iskolába járnak, jól tanulnak. Öröm, boldogság lakozik a kised hajlékban. Még félre is tudnak tenni valamit. Majd jó lesz vénségükre mikor már nem képes a gazda az erősebb munkára — aztán meg, ha leányuk eladó lesz. Hja okos gazda mindenre számít.

A garasonkint összekuporgatott forintok vándorolnak a takarékpénztárba. Néhány év alatt megszaporodik a kis tőke. Örömei nézegetik a betétkönyvecskét; már 100, 200, 500 forintjuk van. De azért még dolgoznak tovább s takarékoskodnak.

Egyszer csak megkérlik az eladó kezét. Az apjuk bemegy a városba egy kis pénzmagért a takarékpénztárba. De mi ez, mikor oly szívesen fogadták a hivatalnok urak, le is ültették, még szivarral is megkínálták, most pedig mintha felfordult volna a világ, még be sem eresztik a helyiségbe. S az ajtó előtt ott sir, dühöng a sok szegénynek látszó ember, asszony, öreg ifju s szivetrázó hangon kér, követel, szitkozódik, hogy adják ki a pénzüket. Majd a hatóság embere is odatoppan s elkergeti őket onné, menjenek haza, a takarékpénztár megbukott. Lehet, hogy még kapnak valamit pénzükből, várjanak be otthon mindent.

S az a sok kisirt szemü, elkecseregett szívé ember, asszony tántorogva megy tovább. Átkuk az égig ér, le is sujt; de a pénz oda van. Sok, sok évi küzködés, fáradság minden gyümölcse elveszett! Ott kell megint folytatni, a hol elkezdték. De lesz-e ismét oly ered-

csókot lehelve a deák gondozott bajuszára, — azt hittem már nem fogsz eljönni.

— De hogy nem édes kincsem, — szólt az Imre deák vissza adva a kapott csókot.

Aztán egymás mellé ültek, s úgy sugtak bugtak nevetgéltek. Künn az ablak alatt pedig ez alatt egy sötét árny húzódott el a fal mellett. Közvetlenül megállva az ablak alatt óvatosan be tekintett a fogyasztékos a „firhang“ egyik hasadékan, aztán a hogy jött, — eltűnt.

Másnap délelőtt óriási nép tolongott a város háza előtt, hol a deres mellett halott halvány arcczal állott a iskolabeli Imre deák mellette a szép Gilányi fogadóné, s pár lépessel odább még halványabb arcczal Adonyi Gergely uram, ki remegve hallgatta a fő bíró uram érezes hangját. hogy „Deliberátum est: skólabeli Imre deák a miért az Adonyi Gergely uram feleségével onyelgésen fogatott harminc páleza ütésre, — Adonyi Gergelyné a miért vele onyelgett vala huszonöt páleza ütésre s Adonyi Gergely uram a miért nem tartotta eléggé nyitva a szemét, husz páleza ütésre ítéltetnek.“

Aztán felhallatszott a levegőt reszkettető s az abonám hóhér kezétől eredő hatalmas: puff-puff, s egy-egy sóhajtásszerű: jaj Istenem! Mikor pedig a hóhér kötelességét el végazte, ugy Adonyi uram, mint az Imre deák szintelen arcczal néztek az ütés helyét tapogató szép asszonyra, mintha csak azt akarták volna mondani ezzel:

— „Csak titokban akartalak szeretni.“

mény? Segít-e megint a jó Isten? Az öregség is rohamosan közeledik, az ifju, a férfi erők is fogyatkoznak; a család is nagyobb. Mi lesz a gyermekekből? Ki kell venni őket az iskolából, mert nem telik a sok füzetre, tollra, tintára stb., annál kevésbbé a nagy tandíjra.

A koldusbotra jutott nép siránkozik, — szidja az Isten, a társadalmat, mindent, a mi szent. Elkeseredik, a csapás összetöri, képtelen lesz tovább ellentállani, mert akaratereje meggyöngyül: így jönnek létre a koldusproletárok.

Hol az éber hatóság, melynek kötelessége volna őrködni a közönség földi üdve fölött? Azt mondják: ime utólérte az igazság a gázokat!

Igen utólérte, ámde későn.

Temérdek szorgalmas ember megtakarított pénze uszott el addig. Nem husz évi garázdálkodás után kell a törvény őreinek észrevenni a bünt, hanem mindjárt az első évben fel kell lépnie minden legkisebb szabálytalanság ellen s akkor kevesebb lesz az áldozatok száma.

Az utolsó három esztendő folyamán feltűnő sok ilyen esetek fordultak elő. A hatóságok pedig, még mindig nem értek arra, — hogy e tekintetben valami erős, de egészséges törvényt alkossanak.

Magyar nők a magyar iparért.

Egy-két hete mindössze, hogy ötven előkelő fővárosi hölgy Hegedűs Sándorné kezdesére mozgalmat indított a magyar ipar pártolására. Most pedig már állandó hölgybizottsággá alakultak, a melyet vidéki szövetségek támogatnak majd a szép és hazafias munkában. Előkészítettek egy budapesti ipari kiállítást is, azonkívül érintkezésbe léptek az erdélyi iparpártoló szövetség kolozsvári központjával és ígéretet tettek neki, hogy az őszszel megismétlik ott a kiállítást.

A munka tehát gyorsan megindult és bizunk benne, — hogy a remélnél nagyobb eredményre lesz. Mert egyesületeik révén a magyar nők már eddig is nem csekély mértékben támogatták a hazai ipart. Az ugynevezett nőegyesületek az ország minden részében fejlett háziipart teremtettek. Városokban, nagyobb községekben munhásházat, s ezzel kapcsolatban ipariskolákat tartanak fenn a szegényebb néposztályból való nők számára. Azonkívül jóra való iparosemberknek kamat nélkül adnak kölcsönöket önálló műhely berendezésére, szerszámok vásárlására, a munkakör kiszélesítésére. Ezeknek a nagyjában jótékonyossággal foglalkozó, de a mellett ipart is pártoló egyesületeknek mintegy speciálizálása s közös szervezetben való egyesítése lesz az országos ipartámogató hölgybizottság. Tömör lelkes és példát adó szövetség, a mely egy célra fogja összehozni az egész nemzet művelt hölgyközönségét s a melynek lépését követni fogják a szövetségen kívülálló százszázai.

Mint biztos forrásból értesülünk, a debreczeni nőegyesület hasonló mozgalmat akar indítani a magyar ipar érdekében s akciójával csatlakozni fog a központi hölgybizottság működéséhez.

Agglegény mint dajka.

— Tamás bácsi tapasztalatai. —

Tamás bácsinál szolidabb lelkületű agglegényt még csak képzelni sem lehetett. Sógornője egy izben azzal bizta meg, hogy amíg ő távol lesz, a két esztendő s Laczira vigyázzon. Ez a Tamás bácsi egy lajstromot állított össze, hogy mi mindent követett el a kis Laczi egy rövid óra alatt, amíg felügyelete alatt volt:

1. Laczi egy negyed óráig szakadatlanul ordított.
2. Tamás bácsi hajából és szakállából annyi szálát tépett ki, hogy egy párnához is elég volna.
3. A fal tapétát, ameddig csak keze ért, letépte.
4. Egy üveg vizát zuzott össze.
5. Hat gombot egy tekeres czéznát nyelt el.
6. A varrókosár tartalmát az égő kályhába dobta.
7. Kisérletet tett, hogy a macska fejét egy csészébe szorítsa, amely munkánál a macska össze-vissza karmolta.
8. Nővérének a porcellánbabáját törte össze, azzal, hogy annak a fejével egy szöveget vert be a papa czilinderébe.
9. A pamlagról leesve, két szobrot rántott magával, amelyek a padlón porrá zúzódtak.
10. Két ablakot vert be azzal a bottal, amelyet Tamás bácsi játék czéljából adott át neki.
11. A szenesládába esett és tönkre tette uj ruháját.
12. Egy szőnyeget gyújtott fel, amíg Tamás bácsi künt járt.
13. A pamlag alá bujt és mindaddigi nem akart kibujni, amíg Tamás bácsi egy üveg befőttest nem adott neki.
14. Egy üveg tejet töltött a mama reggel, czipőibe.
15. Végül pedig, amikor észrevette, hogy az anyja jön, kiszaladt, a lépcsőn lebukott az orrát véresre beverte.

Az ideai tavasz.

Az ideai tavasz? Hát volt már tavasz az idén, van vagy lesz? Márczius utolsó napja fagygyal és havazással vettek búcsút tőlünk, április esővel, hóval és nedves idővel köszöntött be; a felhők elhúzódtak, de a hideg megmaradt. Mi lesz ezután? Nohát majd kitaravaszodik. Ha előbb nem, hát később, de más években ilyenkor virágzott az orgona, az erdő kizöldült, most pedig hó borítja még a hegyeket, sok felé pedig a háztetőket is. Április negyedik hetében teljes virágjukban szoktak lenni a gyümölcsfák. Ugy lesz-e az idén is? Aligha. Hogy mégis úgy legyen, a legnagyobb időjárási szélsőségeknek kellene ebben a hónapban találkozniok, a fagyos napokra ha most hirtelen egészen meleg és szép napok következnenek, akkor a gyümölcsfák e hó végéig még kivirágozhatnak. Erre azonban nem sok reményünk lehet. Nagyon valószínű, hogy a tavasz, mely évek óta már igen korán lepett meg bennünket, az idén nagyon sokáig fog várakoztatni.

Most egy februárra, mely melegebb volt, mint 1869 óta az összes február hónapok; — olyan márczius következett, mely hűvösségre 1888 óta az összes márcziusokat felülmulta.

Az igaz, hogy voltak már ennél hidegebb márcziusok is, de éppen most, az után a meleg február után márczius hidegét annál jobban éreztük Szokatlan volt az időjárás egész márcziusban az idén, de a legutolsó napok tartós havazásai, nagy hófödte megei, melyek közlekedési akadályokat szültek és hóviharai a legszokatlanabbak. Havazás máskor is volt már, sőt áprilisban is, de az ilyen hó, ahogy leesett, már el is olvadt. Legalább így történt ez a legtöbb esetben, kivéve 1883. és 1890. éveket, amikor a márcziusok rendkívül hidegek voltak. 1890. márczius 5-én a hőmérő —16 fokot, 1883. márczius 23-ikán pedig —10 és fél fokot mutatott Celsius szerint. Az idén márcziusban ennire hideg napok nem voltak, (—5°e volt a legnagyobb hideg) de viszont a melegebb napok is elmaradtak. Az idén, amikor a legdélőbb részeket kivéve egész Európában hideg a tavasz, nálunk olyan a hőmérsék, mint északnyugati Európában. Mig a múlt évben a hőmérsékleti különbség január és márczius közt 6—7 fok volt, 1893-ban pedig pláne 13,8 fok, az idén csak két fok a különbség a leghidegebb és a tavaszi hónap között 1883. óta nem volt ily csekély a hőkülönbség, 1875-ben pedig egyforma volt januárnak és márcziusnak a hőmérséke.

Ezekből a hasonlóságokból azonban nem lehet prognoszt csinálni. Az időjárás történet bizonyítja, hogy abból, hogy márczius olyan hűvös volt, nem következett, hogy április se lesz meleg. Száz év alatt tizenhatszor történt meg, hogy márczius hidegebb volt, mint február, de ezekre az abnormális márcziusokra legalább is annyi meleg, mint hideg április következett. Hátha az idén is kegyelmet kapunk. Márczius eléggé kegyetlenül bánt velünk, annál kívánatosabb tehát, hogy április meleg, napfényes és virágfakasztó legyen.

N A P I H Í R E K.

Debreczen, április 5.

Április elején.

Ilyenkor, április elején, mikor a tavasz szeszélye már kitombolta magát s azurkék égboltozattal, arany napsugárral várja az év legszebb hónapjának, a májusnak ébredését: a természet regeszertü gyorsasággal végzi tündéri munkáját, s néhány nap alatt paradicsominá varázsolja át a földet. A most elmúlt napok záporosója fűvet, virágot földüditett. —

Megérkezett immár a fecske is, az igazi tavasz feketefrakkos kis hirmondója. Ott csi-csereg már a házak eresze alatt s merész ivékben szeli át a főváros zajos utcáit éppúgy, mint az apró falvak jegenyefás sorait. Van is ilyenkor nagy vigasság a faluban, ha meglátják az első fecskét, mely rendesen épp április utolsó napjain tér vissza a régi portára. Körbefogóznak leányok és együtt dudolják:

Csirip, csirip kicsi fecske,
Mikor leszek én menyecske?
Eszem azt a kis szemedet,
Gyere, hadd öleljelek meg —
Csirip, csirip!

Megjött az Isten madárkaja vagy mint sok helyen vevezik, *lányok kis galambja*: itt hát a tavasz. És irigylésre méltó boldogság lopózik ilyenkor a falusi leány szívébe. Otta szeretetnem folyamodik mesterfogásokhoz, hogy fokozza magát; ott a nagyravagyás és hiúság nem játszsza el a való örömeit; szeszélyeknek

nem áldozzák föl a szívet. Gyöngy sincs ugyan a falusi leány nyakán, de van virág a kézben; nem tud művelten beszélni, de tud igazán érezni. És ilyenkor tavasszal bizony bizony megirigyelhetjük a szegény szobák egyszerű, boldog leányát, aki örül a fecskemadár visszatérésének és szívdobogva várja a tavaszi hajnalt. Künn a szabadban most már minden kezd diszt ölteni, hogy méltóan köszönthesse a kikeletet.

— **Kossuth Lajos mauzoleuma.** Budapestről írja tudósítónk: A temetőkre fölügyelő bizottság Viola Imre tanácsos elnöklésével tartott ülésén tárgyalta a mérnöki hivatalnok Kossuth mauzoleuma elhelyezésére vonatkozó tervét. A bizottság elfogadta a tervet, a mely szerint a mauzoleum nagy tér közepén épül a harmadik kapuhoz vezető ut tengelyében. A mauzoleum körül arkádós sirbottokat építenek. Elhatározta a bizottság, hogy a kőbányai temetőben az új kápolna körül is arkádós sirbottokat épít.

— **Utezáink tisztasága.** Aki egy kis körutra indul városunkban, különösen az aszfalt alá került utcaárokban, lehetetlen, hogy meg ne botránkozzék a kövezet határtalan szennyességén. Valóban: undor fogja el az embert, látva a legfertelmesebb hulladékkal diszitett utcaárok, melyek ott terjednek, rothadnak és száradnak a napon. Tessék most már elképzelni ehhez a sétáló és gyalog járó közönséget, különösen a hölgyeket és tessék elgondolni, hogy milyenek hölgyeink öltözékai egy-egy szép délutáni séta után. Most azután jó az utca-söpítés. Hogy mi van a levegőben egy-egy utca-söpítés után, azt hisszük, erre nem kell bővebben kiterjeszkednünk. De ne szaporítsuk a szót. Elég az hozzá, hogy utcaárok tisztítása nagyon erősen kifogásolható, sőt határozottan elítélendő. Szükségesnek tartjuk, hogy e téren javítás történjék és pedig két irányban. Első sorban elengedhetetlen szükség, hogy az utcaárok ne nappal söpör tessenek, hanem éjjel. Így sokkal gyorsabban, mert háborítatlanul dolgozhatnak a munkások és a főlzálló miázmák sem fognak senkit megfertőzni. Másodszor szükséges, hogy az aszfalt-burkolatu utcaárok ne szárazon, hanem vízzel tisztítsassanak, mintegy leöblítsenek. E sorainkat az illetékes körök szives figyelmébe ajánljuk. Ez a reform nem fog kerülni semmibe és — örülni fog neki mindenki.

— **Az új pályaudvar.** Hire járt, hogy a debreczeni vasuti felvételi állomást Rimanóczy nagyváradi építész építi. Ugy is volt ez. Az államvasutak igazgatósága, mint a legolcsóbb ajánlattevőnek, Rimanóczynak adta, de később kiderült, hogy számbeli tévedés miatt tűnt ki csak, hogy Rimanóczy ajánlata a legolcsóbb. A kereskedelmi miniszter a határozatot megsemmisítette s tegnapelőtt döntött e kérdésben. A vasuti felvételi állomás építésének munkálatait Tóth István helybeli építész kapta meg. A munkálatokat legközelebb megkezdik.

— **Különvonatok a lovasjáték színhelyére.** A Debreczeni Helyi Vasutak igazgatósága lapunk útján tudatja a közönséggel, hogy az e hónap 8-án tartandó lovasjáték alkalmával a Bika szálló elől két különvonatot indít a játék színhelyére. A különvonatok délben 1—2 óra közt indulnak.

— **Ádám a kávéházban.** Egy szegedi rendőr a minap éjjel ugyancsak lenge öltözetű uriembert kísért a rendőrkapitány elé. Be is terjesztette róla jelentését, mely eképpen szól:

Alulírott rendőr tisztelettel jelentem, T. K. 21 éves géplakatos, lakik Hóbiárt basa utca 6. szám alatt, a következő kihágást követte el: Fentnevezett egyén éjjel fél 12 órakor önkivületi ittas állapotban mezitelenül, hajadon fővel, lábán egypár czipő és rajta egy kabát, erőnek hatalmával bement a kávéházba, ahonnan bérkocsin a városházához szállítottam.

Ez az igen komoly hivatalos jelentés tragikomikus történetnek az epilógusa. A derék géplakatos a rendőri jelentésben leirt kosztümben állított be a szegedi kávéházba és mindenképpen billiárdozni akart. A vendégek, különösen a hölgyek, rémülten menekültek, a pinczerek pedig nekiestek a kávéházi Ádámnak. De ez a karhatalommal is szembeszállt, fojton azt hangoztatva, hogy billiárdozni akar. Végre is rendőrszállította el a szenvedelmes billiárdistát, ki a rendőrség börtönben aludta ki mámorát. Másnap reggel a kihágási bíró «kosztüm» nélkül tett kávéházi látogatásáért n e g y k o r o n a pénzbüntetésre ítélte. A jó ember azzal az erős okkal védekezett, hogy olyan részeg volt s annyira a módján tul költekezett, hogy bizonyosan az ádáz korcsmárosok huzták le róla az utolsó szál ruháját is.

— **A szőlőskerti építkezések.** Több kertben a tulajdonosok hatósági engedély nélkül fogtak építkezéshez, és zsindelelyel kezdték fedni a tetőket. Pedig már a kertsek is a város területéhez tartoznak és épen úgy tilos engedély nélkül építkezni, mint itt bent a város belső utcaiban.

— **Gyászrovat.** Id. B a r c s a y Miklós ma reggel elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Mély fájdalommal tudatjuk a legjobb férj, apa, após, nagyapa, déd nagyapa, testvér néhai idős B a r c s a y Miklós volt építész, élete 76-ik, boldog házasságának 52-ik évében, f. hó 5-én reggeli 6 órakor, rövid szenvedés után történt csendes elhunytát. Istenben boldogult drága halottunk porrésezi f. hó 7-én délután 3 órakor fognak Burgondia utca 3. számú házuktól, a Kossuth-utcai ev. ref. templomban tartandó gyászszertartás után, a Kossuth-utcai temetőben levő családi sirbottba örök nyugalomra letétni. Mely végtisztességtételre bánatos szívvel meghívjuk rokonainkat és a gyászunkban résztvevő közönséget. — Debreczen, 1900. ápril 5. Áldás és béke hamvaira! Bánatos özvegye: Özv. idős Barcsay Miklósné, Nagy Mária; Gyermekai: Emma, férjével Dudinszky Kornéllal, gyermekeivel: Amália, férjével Szikszay Lajossal gyermekeivel és unokáival; Miklós, nejevel Tóth Máriaival; Karolina, özv. Szép Józsefné gyermekeivel; Ida, férjével D. Nagy Lajossal, gyermekeivel; Mária, férjével Prunyi Istvánnal, gyermekeivel. Testvérei: Teréz, özv. Bukó Sándorné; Klára, özv. Bajczy Györgyné; számos közeli és távoli rokonok nevében is.

— **Hangverseny.** A debreczeni zenede növendékei előmenetelésnek bemutása végett e hónap 8-án, vasárnap d. e. 11 órakor hangverseny-matinéet rendez. Műsor: 1. Dvora 46. mű. Szláv táncok. Zongorán négy kézre. Előadják: Mayer Pálma (Zongora-tanszak közép tf. V. o.) 2. Ivány-Greizinger I. 81. mű. Örök szerelem: „Ha meghalok...” „Föl-szögvégén egy kis lánynak...” „A malomban kukorice daraja...” Énekl: Kacsó Gizella (Ének-tanszak III. o.) 3. Jensen A. Vándorképekből a vig vándor. Előadja: Békési Anna (Zongora-tanszak közép tf. III. o.) 4.

Hubay J. 79. mű. Baccarolle. Wieniawski H. Kúriavak—mazurka. Előadja: Weszprémy Andor (Hegedű-tanszak közép tf. III. o.) 5. Forresi M. Brezzo leggierre. Olasz népdal. Sztojnovits J. Ninon dalmüből a bordal. Énekl: Goldstein Jolán (Ének-tanszak III. o.) 6. Beet hoven. 10. mű. 1. sz. Sonata. Molto allegro e con brio. Előadja: Winkler Lujza (Zongora-tanszak közép tf. IV. o.) 7. Seitz F. 12. mű. Növendék-verseny. I. és II. tétel. Előadja: Darvas Gy. (Hegedű-tanszak közép tf. III. o.) 8. Braga G. Serenade. Ének — zongora s hegedű kísérettel. Énekl: Szabó Margit. (Ének-tanszak III. o.) — 9. Rubinstein. 44. mű. Románéz. Es dur. Moszkovszki M. 42. mű. Momentó gioioso. Előadja: Márkas Irén (Zongora-tanszak közép tf. VI. o.)

— **A kutyakomédia vége.** A múlt hónapban történt, hogy egy este betévedt a színházba egy kis kutya. Fel ment az emeletre és ott szaladgált összevissza, ugrált, szimatolt, mint a kis kutyák szokták. A színházi portás Katona uram nem nézhette jó szemmel és ügyes trófnak tartotta, hogy a piezi kutyuskát addig kergette, míg beszorította egy sarokba ott megkínította s a keservesen vinnyogó állatot egy törött ablakon keresztül ledobta az udvar közepére. A hol az istenadta jószág meuten kiadta páráját. Az ügy a rendőrség elé került és az állatkínzásért elvette a házmester ur méltó büntetését.

— **Lóavató gazdák figyelmébe!** Hogy a lótulajdonosok a törvényben kiszabott érzékeny büntetéstől megmenekülhessenek, azt tudatja velünk a katonai ügyosztály, hogy az elmaradt lovak még e hónap 7-én, szombat d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig a város istállójánál működő lóosztályozó és egészségügyi bizottság elé felvezethetők.

— **Hirtelen halál.** Tóth János kovács tanonczot Hatvan-u. 53. sz. lakásán holtan találták. Beszállították a kórházba. A halál okát még nem tudták megállapítani.

— **Mulatság H. Nánison.** Igen érdekesnek ígérkező táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendez. Hajdu Nánás város aranyifjusága f. hó 7-én a Bocskay-Szálloda disztermében, mely iránt ugy Debreczenben, mint a környéken igen élénk az érdeklődés, mivel az érdeklődésre és részvételre méltán rászolgálnak a nánási mulatságok jó hire és a rendezőség páratlan buzgalma és fáradozásai. — A műsor a következő: 1. Quartett. Előadják Nagy Margit és Berencsy Margit urhölgyek, Sáfány Géza és Bán Géza urak. 2. Monológ. Előadja Benkő Piroka urhölgy. 3. Felolvasás Hajdu-Nánás mljtjából. Tartja Barcsa János ur. 4. Gordonka solo. Előadja Simig Béla ur. 5. Melodráma. Előadják Berencsy Margit urhölgy és Harmath Jenő ur. 6. Vegyes képek. Rendezi Dr. Nemes Félix ur. — A rendezőség — élén kászoni Szántó Károly tanár úrral ezenkívül még eredeti meglepetést is készít a mulató közönség részére.

— **Halálra kintott gyermek.** Ugy látszik, az a két halálos ítélet, a mely gyors egymásutánban hajtottak végre a közelmúltban Bécsbe vadállati kegyetlenségű gyermekgyilkosokon: nem féltelíti meg a minden ember érzésből kivetkőzött állatembereket. Most Prágából kapunk hírt egy borzalmas gyermekkinzásról. Cserny Mária és férje Antal napszámosok 1. gidősebb fiúgyermeküket a napokban a szó szoros értelmében halálra kínozták. Az állati kegyetlenségű házaspár vériázító kegyetlensége csak a hullaszemle alkalmával derült ki. Az orvos ugyanis a külerőszeknek számos jelét látta e gyermek holttestén, mire nyomban megtette a házaspár ellen a jelentést. A szerencsétlen gyermek minden tagja el volt nyomorodva az irtózatosságot következőkben. A mikor pedig ez az embertelenség nyilvánvalóvá lett, tanuk jelentkeztek, a kik bizonyították, hogy szivetrendítő kegyetlenségeket követtek el Csernyék ártatlan gyerme-

kükön.
(három
ték ugy
fiu test
tartóza
mat ke

közlése

fürdő

felvett

gyitási

dor 5

Komjá

mán v

fillér K

40 fillé

Weisz

mán K

natka

jesi Ka

fillér

rona 6

mányo

egy id

közöns

szokot

számá

galléri

iparko

némel

s még

sok va

ezentu

iskola

tudom

szerve

ezentu

mit m

a ka

együ

önkén

kiker

most

mogs

kemén

a bi

fogna

sem v

talmu

tekbe

lagna

gálta

veszt

gyaki

azonk

görcs

része

vérsz

könn

siker

veszo

valak

a lai

hez

uiba

hog

van

ajult

dar

meg

friss

tára

kükön. A legkisebb vétségért tüzes főzőkére (háromlábú vasállvány) ültették, ütötték, verték úgy, hogy csupa seb volt a szegény kis fiu teste. A szívtelen szülőköt nyomban le tartóztatták és az eset híre mindenütt borzalmat kelt.

— **Köszönet és kérelem.** A következők közlésére kértek föl bennünket: A lipiki gyógyfürdő sanatoriumába kedvezményes helyre felvett 2 szegénysorsu vérbajos gyermek gyógyítási költségeire adakoztak: K. Tóth Sándor 5 korona Komlóssy Arthur 2 korona Komjáthy Jánosné 4 korona Szabó Kálmán v. jegyző 2 korona. Majda Mátyásné 60 fillér Kis Miklósné 80 fillér Konádi Gáborné 40 fillér Dr. N. L. okl. gyógyszerész 40 fillér Veisz N. 40 fillér N. N. 40 fillér Tóth Kálmán kereskedő 1 korona N. N. 20 fillér Jánatká Alajosné 60 fillér N. N. 30 fillér Eperjesi Karoly ur 30 fillér Spira Ferencz ur 20 fillér Borsi Lajos 1 korona összesen 19 korona 60 fillér. A midőn a befolyt szíves adományokért hálás köszönetemet fejezem ki, egy idejüleg felkérem a nemes szívű nagy közönséget.

— **Csillagok.** Ilyenkor, husvét táján megszokott jönni a csillaghullás az önkéntesek számára. Az egyik két csillagot varrhat a galléjára, a másik csak egyet, ki a hogyan iparkodott. Hitvány, kis posztódarab vagy, némely ezrednél megkivánják. kacsuk darab s mégis mekkora örömet okoz. Pedig nem sok változást jelent az önkéntes életében, sőt ezentúl keményebb sors vár rá. Ha eddig az iskola padjában szitta magába a katonai tudományok elméletét, a taktikát, a hadsereg-szervezést, szolgálati és gyakorlati szabályzatot, ezentúl a gyakorlatban érvényesítenie kell, a mit megtanult, pedig ha valahol, akkor éppen a katonaságnál homlokegyenest ellenkezők egymással az elmélet és a gyakorlat. Az önkéntesek, a káplár urak most az iskolából kikerülnek a századhoz és a katonáskodást most kezdik majd meg igazán. Nemsokára megszokják a két csillag dicsőségét, a kemény szolgálat el fogja feledtetni a büszkeséget és új csillagra fognak vágyakozni. Meglesz ez is, észre sem veszik, lepördül az év és meghozza jutalmukat, az aranycsillagot. Most, az első hetekben hadd örüljenek az egyszerű posztócsillagnak, hiszen nem ingyen kapták, megszolgálták érte.

Gyors segély az ájulás alkalmával.

Gyakran megessék, hogy az ember elveszti öntudatát és ájultan összerogyik. Leggyakrabban akkor, ha az agyvelő megsérül; azonkívül, mikor hiszterikus és epileptikus görcsök állanak be, nemkülönben mérgezések, részegség, hirtelen ijedtség, fájdalom és nagy vérszegénység alkalmával. Az ilyen ájuláson könnyen segít az orvos és többnyire gyorsan sikerül neki a betegét öntudatra ébreszteni. A veszedelem azonban abban rejlik, hogy mikor valaki elájul, sokszor nincs jelen az orvos és a laikus ember nagy ijedtségben nem tud mihez nyulni, hogy a betegon segítsen.

Szolgáljanak hát erre nézve a következő utbaigazítások: Mindenekelőtt meg kell tudni, hogy mi okozta az ájulást. Ha ezzel tisztában van a segélyt nyújtó, lásson hozzá, hogy az ájult emberről minden, a testét szorító öltönyt darab lekerüljön, távolítsa el mindent, ami megakadályozhatná a vér rendes keringését.

Ugy kell elhelyezni a szenvedőt, hogy a friss levegő mindenfelől érje. Fekessük hátára és pedig lehetőleg úgy, hogy a feje va-

lamivel mélyebben legyen a lábánál. De csak abban az esetben, ha az arcza nagyon halvány. Ha az arcza tulságosan zsiros és duzzadt, akkor úgy fektessük, hogy a fej magasabba jusson, mint a lábak.

A hirtelen ájulásnak egyik gyakori oka az epilepszia, mely görcsökkel jár együtt. Arról lehet megismerni, hogy mikor a beteg összeesik, egész testében rángatózik. Bevett szokás, hogy az ilyen betegnek lefogják a kezét és a lábát, feszogatik az ujjait és erőszakosan szétválasztják a görcsben összehúzódkó ökleteit. Ez az eljárás nagyon is helytelen, mert az erőszakos feszogatás csak fokozza a görcsöt és azzal a veszedelemmel is jár, hogy a szenvedő ember könnyen esontörést szenved.

Legjobb ilyen esetben, ha a beteget magára hagyjuk és csak arra vigyázunk, hogy testét meg ne üsse. Feje alá párnát kell tenni, a fogai között pedig összesodort zsebkendőt, nehogy a nyelvét megharapja.

Ha az ájult nyugodtan fekszik, egy kis ezetes vízzel kell az arcját megmosni; az is használ, ha a szíve tájára hidegvizes borogatásokat rakunk és egy kis jóféle konyakot öntünk a szájába. Ha pedig hiányos a lélegzetvétele, mesterséges módon kell azt fokozni. Mihelyt pedig az első segélynyújtásnak ezt a módját alkalmaztuk nála, küldjük azonnal orvosért, mint akinek feladata, hogy a baj okait megállapítsa és a további segélyt nyújtsa.

Színház.

Csütörtök (ápril. 5.) Edegaray spanyol színműirő hatalmas drámája a „Folt, a mely tisztit“ került színpadra. — A főszerepet Matildot Fái Flóra játszotta oly hatalmas tragikai erővel, oly megrázóan hogy fenomenális hatást idézett elő. A másik felvonás után 13 szor kellett megjelenni a lampion előtt. Még Szacsva nyak volt pár szép jelenete. A bucsuzók jelentéktelen szerepekben állottak fel. — Fenyéri Mór és Fái Flóra szép virágállványt kaptak. ó.

Merénylet a velszi herceg ellen.

Az angol birodalom trónörököse ellen gyilkos merényletet követett el Brüsselben, ahol a herceg átutazóban volt, — egy Sípio nevű anarkista. A merénylő a hercegre, — éppen mikor ez a vasuti kocsiba lépett, kétszer rálőtt. Egyik golyó sem talált. A merénylőt letartóztatták. — Bevallotta, hogy anarkista és hogy azért akarta a herceget letölteni, hogy a burokért bosszút álljon.

Ujabb távirataink a következőket jelentik.

Ferencz József szerencsekívánata.

Budapest, ápr. 5. (Érk. este 9 ó.) Bécsből telegrafálják: A király ma megjelent az angol nagykövetnél s kifejezte örömét a fölött, hogy a hercegnek semmi baja sem történt.

Uralkodók a hercegnek.

Budapest, ápr. 5. (Érk. este 9 ó.) Kölnből jelentik, hogy Vilmos császár és az olasz király táviratilag tudatták az itt levő velszi herceggel a merénylet megghiusulta fölött érzett örömeiket.

TÁVIRATOK.

Miniszterek a királynál.

Budapest, ápr. 5. (Érk. este 7 ó.) Bécsből távirják: A király magánkihallgatáson fogadta Széll Kálmán minisztereinköt és Lukács László pénzügyministert.

Wlassics.

Budapest, április 5. (Érk. este 9 ó.) Wlassics Gyula kultuszminister fölépült betegséből és husvét után ismét átveszi tárcájának vezetését.

Krieghammer — lemond.

Budapest, ápr. 5. (Érk. este 9 ó.) Bécsből távirják, hogy Krieghammer közös hadügyminiszter legközelebb *beadja lemondását, mert száz milliókra menő hadügyi kiadásait a ma tartott miniszter tanács nem szavazta meg.*

(Ezt a hírt óvatosan kell fogadunk, mert még soha sem történt meg, hogy hadügyi költiséget, bármily óriási összeg volt is az, — meg nem szavaztak volna. — **A szerk.**)

Osman basa halála.

Budapest, április 5. (Érk. este 7 ó.) Konstantinápolyból távirják, hogy Ajazi Ozman pasa, a plevnai hős, a török birodalom legnagyobb és legfélelmesebb hadvezére ott meghalt. A gyászba borult Törökország legdicsőbb fiainak egyikét veszítette el, a kinek teltei újra föllevenítették az oszmani dicsőséget. Plevna alatt kétségbeejtette az orosz hadsereget, a mely megrázkóztatva látta be, hogy a keleti oroszán hősiesége csodákat művel. A szultán az „Ajazi“ (győző) jelzővel ruházta föl, legfőbb kegyeiben részesítette s a legmagasabb állásokat juttatta neki.

A délafrikai háboru.

Budapest, ápr. 5. (Érk. este 7 ó.) Londonból jelentik: A ma érkezett néhány távirat, mely a Bloemfontein melletti helyzetről szól, alkalmas arra, hogy nyugtalanságot idézzon elő. Teljességgel érthetetlennek találják, hogy Robertsnemmozdulkiállításából, míg French és Coleville tábornokok Bloemfonteinbe tértek vissza, anélkül hogy a burokat megtámadták volna. Egyes katonai kritikusok azt a véleményüket hangoztatják, hogy Robertsnek mindenesetre szilárd megállapított terve van, melytől nem engedni magát eltéríteni, mielőtt előkészületeit teljesen be nem fejezte. Az, hogy a burokat a bloemfonteini vízvezetéknel támadja meg és ezáltal a burok által előkészített csatateret fogadja el, teljesen ellenkezőt volna Roberts taktikájával.

Jászai és az intendáns.

Budapest, április 5. (Érk. este 7 ó.) Keglevich intendáns Jászai Marihoz levelet írt, melyben felkéri, hogy bontsa fel a Vigszínháznál levő szerződését és térjen vissza a Nemzeti Színház kötelékébe.

Jászai Mari ugyancsak levélben válaszolt az intendánsnak, melyben felszólítja, hogy a kérése tárgyában forduljon a Vigszínház igazgatóságához.

Keglevich gróf ezt meg is tette és a Vigszínház igazgatósága ebben az ügyben ülést tartott.

Az igazgatóság behatóan megvitatta Keglevich intendáns megkeresését és úgy határozott, hogy Jászai Mari szerződését nem bontja fel.

Különfélek.

+ Az egészséges alvás tilka. Kevés ember gondol arra, hogy az egészségre milyen nagy befolyással van a test rendes fekvése alvás közben. Egészséges ember éjjel hat-hét centiméter magasra emelt vánkoson fekszik. A takarónak legfeljebb addig volna szabad érnie, hogy az orr szabad legyen és lehetőleg sok friss levegőt szivhasson be. E fekvés mellett a vérkeringés szabad, a szív és tüdő nem akadályoztatnak működésükben. Ha azonban a fej túl magasra fekszik és a vállak előre hajlott állapotba jutnak, úgy hogy az állkapocs a mellre esik, akkor a karok befelé való hajlást nyernek és a mell összehúzó, ami a tüdőn keresztül való szabad légzést akadályozza és annak tevékenységét rendetlenné teszi. Ez utasítás betartásával sok tüdő- és szívbaj is elkerülhető volna!

+ Méz a szembej ellen. Angolországban történt nemrég, hogy egy ötvennyolc éves asszony, ki hályogos volt és operálni kellett volna, látóképességét visszanyerte, miután szemhéjait előbb alaposan megtisztították és szeméte három ízben friss, tiszta mézet csepegtettek. Ezenkívül egy amerikai méhészlési lap a mézet szemgyulladás ellen is hathatós szernek ajánlja. Szerinte néhány csepp folyós mézet vízbe öntünk, a mézet ujjunkkal való folytonos keverés közben feloldjuk és fekvő helyzetben háromszor-ötször napjában három-négy cseppet eresztünk a szembe. Néhány percznyi nyugodt fekvés után megszáritjuk a szempillákat és letöröljük azt, ami esetleg a szempillákból kifolyt, anélkül azonban, hogy a szemet magát megtöröljük. Ez eljárást állítólag kipróbálták és a gyuladást néhány nap múlva megszüntette.

+ Jelenet. A férj ordít:
— Ime, ezt a levelet a szobalány tévedésből nem az udvarlónak, hanem nekem adta!
— Nem fog többé megtörténni, szól a feleség.
— Mi biztosít erről?
— Még ma elbocsátom a szobalányt!

+ Söhaj. Krispindly ur vénül; melaburán folsöhajt:
— Tíz évet adnék az életemből, ha fiatalabb lehetnék husz esztendővel.

Törvénytörések.**A járásbíró ügykezelésének beosztása.****I. sz. jegyzői iroda (szoba-szám 19)**

Elintéztetnek az összes végrehajtási ügyek. A végrehajtási ügyből folyó perek és a végrehajtási ügyből folyó polgári vegyes ügyek. Előadó bíró: dr. Pernovszky Béla, al-bíró.

II. sz. jegyzői iroda (iroda sz. 32)

Elintéztetnek azok a sommás perek, melyekben az első rendű alperes vezetőknévénél kezdőbetűje: A. C. E. F. G. H. J. — továbbá az egyezségi, anyakönyvi kiigazítási és lak bérleti ügyek. — Előadó bíró: Lengyel Kálmán al-bíró.

III. sz. jegyzői iroda. (szoba sz. 32.)

Elintéztetnek azok a sommás perek és polgári vegyes ügyek, melyekben az első rendű alperes vezetőknévénél kezdőbetűje: D. K. L. M. — Előadó bíró: dr. Udvarhelyi Dezső al-bíró.

IV. sz. jegyzői iroda. (szoba-sz. 28.)

Elintéztetnek azok a sommás perek és polgári vegyes ügyek, melyekben az első rendű alperes vezetőknévénél kezdőbetűje B. N. O. P. Q. R. S. — Előadó bíró: Balogh Zsigmond al-bíró.

V. sz. jegyzői iroda, (szoba-sz. 28.)

Elintéztetnek azok a sommás perek és

polgári vegyes ügyek, melyekben az első rendű alperes vezetőknévénél kezdőbetűje: Sz. T. U. V. W. Z. — továbbá a fizetési megtagadások — a fizetési megtagadások és polgári ügyekben érkező összes megkeresések. — Előadó bíró: Kondor Zsigmond al-bíró.

VI. sz. jegyzői iroda, (szoba sz. 23.)

Elintéztetnek az elnöki ügyek, — örökösödési és az ezekből folyó összes polgári vegyes ügyek. — Előadó bíró: Kazinczy Gábor kir. járás bíró, a debr. czeni kir. járásbíró.

VII. sz. jegyzői iroda, (szoba-sz. 18.)

Elintéztetnek a vétségi, kihágási és büntető vegyes ügyek és a büntető ügyekre vonatkozó összes megkeresések. — Előadó bíró: Ferenczy Lajos kir. járásbíró.

Utasítás a felek számára!

Polgári peres ügyekben jegyzőkönyvi panaszkor hetenként kétszer — kedden és pénteken délután 3-5 óráig vétetnek föl a II-ik számú jegyzői irodában (földszint 32 ik ajtó.) Lengyel Kálmán al-bíró által.

Büntető ügyekben jegyzőkönyvi panaszkor hetenként kétszer — ugyancsak kedden és pénteken délután 3-5 óráig vétetnek föl a VII. számú jegyzői irodában (földszint 18 ik ajtó) Ferenczy Lajos kir. járás bíró által.

Közgazdaság.**Budapesti gabonatözsde.**

Weisz József budapesti terménybizomány jelentése.

Debreczen, április 5.

Készáru tartatott:

Okt. buza	7.74	— 75.
Tavaszi buza	7.47	— 48.
Okt. rozs	6.36	— 37.
Októberi zab	4.90	— 91.
uj tengeri 1899	5.38	— 40.

Mintagazdálkodás.

A szabolcsmegyei Gazdasági Egyesület a földművelésügyi miniszter hatáskörében anyagi támogatása mellett, Nyiregyháza paraszti mintagazdálkodást létesített, mely oly, alig remélt szép eredménnyel vált be, hogy azonnal foglalkozni köteleességemnek ismerem.

A szabolcsi gazdák még a közelmúltban is a régi gazdálkodási rendszert folytatták. Ennek az lett a következménye, hogy a föld nem termelt annyit, mint a mennyi adóra, háztartásra, adósság törlesztésére kellett. A kisgazdák naponként pusztultak és pusztultak, lett belőlük zsellér vagy cseléd. Van Szabolcsban több olyan község, a hol alig lehet kisgazdát találni. Elpusztultak ezek a kisbirtokosok kezébe jutottak. Az ilyen elpusztult község képe a 48 előtti állapotokra emlékeztet.

Van azonban községek, a hol a kisgazdák nem pusztultak el. Ezeknek megmentését célozza a kisgazdák részére bevezetett mintagazdálkodás.

A földművelésügyi miniszter támogatása mellett létesített ezen intézménynek éppen az a közbizonyos célja, hogy a még meglévő kisbirtokosok megtanulják, miként lehet jól gazdálkodni. A nyiregyházi mintagazdálkodás szép példája a jól gazdálkodásnak. Meglepik a szemlélőt a mintagazdálkodásban látottak. A gyümölcs és haszonfával beültetett udvar sokat ígér és példa arra, hogy a falusi nép maga ellen vet, ha térs udvarát műveletlen, látszólag gyomtól felverve hagyja. Az istálló berendezése, a gépek segítségével fölprított takarmány hulladékon tartott, jó husban levő nemesfajú állatok a trágya okszerű kezelése a földnek a mai kivánalmak szerint való megművelése, jó vetőmag alkalmazása, kellő időben teljesített jó munka kitűnő eredménye mind arra serkentik a gazdákat, hogy igyekezzenek elsajátítani azt, a mit a minta gazdálkodásban látnak, jónak s jól gazdálkodásnak elismernek.

A nyiregyházi értelmes kisgazdák állandó megfigyelése tárgyát képezi a minta gazdálkodás. Népünk már megbarátkozott a gépek alkalmazásával és néhányan rendelték is olyat, mint a minőt a mintatelepen láttak. A takarmányozást, trágyakezelést igyekeznek utánozni, szőlőt, gyümölcsfákat ültetnek, korcs állataikat nemes származású jószágokkal törekkenek fölcserélni.

Egyet azonban sajnálattal kell jelezni: az értelmes nyiregyházi gazdákon kívül, alig fordul meg a minta gazdálkodásban falusi ember. Az előjárónak, az értelmiségnek volna kötelessége, hogy az elszegényedett falusi gazdákat minél gyakrabban elszóítsák a mintagazdaságba, a hol sokat, nagyon sokat tanulhatnának abból, a mi sanyaru helyzetüket javítani hivatva van. A kisgazdák saját javukat sem ismerik, az előjárók kötelessége a népet fölvilágosítani, a minta gazdálkodás szembeöltő előnyeivel megismertetni.

Kitetszik mindebből, hogy a fáradhatatlan, áldozatkész miniszter elismerésreméltón járt el, mikor a kisgazdák érdekében mintatelepet állított fel, a hol példáját láthatjuk annak, hogy kevés földből is meg lehet tisztességesen, okszerű gazdálkodás mellett élni.

Sipos Lajos.

Az Első biztosító intézet katonai szolgálat esetére Ö. cs. és kir. Fensége József főherceg védnöksége alatt f. hó 1-én tartotta meg Dániel Gábor képviselőházi alelnök elnöklése alatt VII. rendes közgyűlést. A bemutatott számla e gyorsan növekedő intézetnek ezután is csak további izmosodását és terjesztését mutatja, ami tekintve a kedvezőtlen közgazdasági viszonyokat, legjobban illusztrálja a célzatos, szolid vezetést. Az elmúlt évben 8,646,900 koronára szolgált új biztosítás köttetett, s ezzel az állomány 35,049,813 koronára emelkedett. Díjak, kamatok és illetékek címén 1,782,905 korona vételeztetett be, tehát 192,101 korona 52 fillérrel több mint 1898-ban. A kiadások rovata most is a takarékos ügykezelés jellegét viseli magán. Tartalékok 1,240,802 koronával gyarapítottak, aminek folytán az intézet vagyona 5,469,688 korona 13 fillérre emelkedett. Ha még tekintetbe vesszük a jelentékeny leírásokat, az árfolyamok hanyatlását s a 49,100 korona 56 fillérre rugó kincstári illetékeket, amelyeknek bekezdése várakozás ellenére történt, úgy a 1258) koronányi nyereség valóban kielégítő eredménynek mondható. A közgyűlés, — amely egyben a felügyelő bizottság eddigi tagjait továbbá 3 óra ujjal megválasztotta, — tehát csak méltányos volt, amidőn az igazgatóságának, nevezetesen Dr. Münnich Aurél elnöknek, elismerést és bizalmat szavazott.

CSARNOK.**Romba dönt lelkek.**

— Amerikai regény. —

Fordította: G—d J—f.

Folytatás. 30.

— Nem, mondá, a mint emlékezik, egy oly pár, mely e leírásnak megfelelt, a reggeli vonattal nem hagyta el az állomást.

Erre mr. Gilbert visszatért, a különböző szállodák könyveit átkutatta s kereste Thorndyke Lőrincz nevét. Hasztalan; azonban egy kis vendéglőben a kérdés meg lőn fejtve.

— Nem volt itt senki, ki e nevet viselte volna, mondá a down-casti vendéglős, — de egy ficzkó, ki magát Smith John-nak nevezé, volt itt, Alkalmasint ugyanaz lesz, kit uraságod keres. Szombat este érkezett, itt maradt vasárnap és hétfőn, az utóbbi nap estéjén kifizette tartozását s eltávozott, Semmiesetre nem lepne meg, ha azon ficzkó volna, kit ön keres.

— Irja le kinézését, mondá a joggyűző röviden.

— Nos, jó kinézésű fiatal ember volt, minőt sokat látnak, magas, nyulánk, városia-

san oltó haju, eg gyakran

között.

mozdult mig be s tizene szintén dóm kif valahol sokat iv sebb vo Smith J

Tá Semmi Most de tonba.

határozó kéletes viszi Ne minden

Reuber kor ne lálom, e gyalá

El délután vissza vére v

Gilbert lenked térhete

De elhagyta könnye nyomó egy so nak, ki kendőt ban a volna nem h mr. G vitte e

E szálott, gatago menő kozódt adni mely a sokan egyese joggy kül, h ten ny

K komor után Street nyelme Norina Lőrinc a napl

E Arcza sek. le megte ajkai r És ő miatt ő nej vagy r bert b

A erősz esett, Megjeg hét év egész szivvet szeret leányo

san oltözve, bajszos, kékszemű, kissé szőke haju, egy szóval csinos fiatal fickó, minőt itt gyakran láthatni.

— Thorndyke, mormogta az ügyész fogai között.

— Az egész vasárnapon keresztül nem mozdult ki a házból, folytatá a vendéglős — míg be nem esteledett. Csak akkor ment ki, s tizenegy óra felé érkezett vissza. Hétfőn szintén szobájába maradt; este, mint mondám kifizeté számláját, aztán kocsit fogadott valahol s elutazott. Azt hiszem uram hogy sokat ivott, mert sokkal vidámabb beszéde-sebb volt, mint rendesen. Ime ez az, mit mr. Smith John felől tudok.

Táviratoztak mindenfelé, de hasztalanul. Semmi megnyugtatót nem lehetett felfedezni. Most dél volt, a vonat két órakor indul Bosz-tonba. Mr Gilbert órájára tekintett.

— Nem térek vissza önkkel, mondá határozottsággal. — Bosztonba megyek, tö-kéletesen meg vagyok győződve, hogy oda viszi Norinát. Azonközben kutassanak önök mindenütt, a hol csak lehetséges.

— En elkísérem önt Bosztonba, mondá Reuben bátya nyugodtan. Ha oda vitte őt, ak-kor nekem is ott kell lenni. És ha megta-lálom, istenemre mondom, drágán fizeti meg e gyalázatos tettet.

Ebben állapotok meg. Kent József. a délután folyamán szomorodott szívvél tért vissza Kent-Hillbe, hol reá banatba merült nő-vére várakozott.

— Ki tudja? — gondolá József. — Mr. Gilbert és Reuben talán nagyon is elhírte-lenkedtek a dolgot. Norina időközben vissza-térhetett.

De Norina nem tért vissza. A ház üres elhagyatott. — csupán Eszter néni hullatta könnyeit. Ő elment, anélkül hogy egyetlen nyomot hagyott volna hátra, — egy szót, egy sort sem. Ruhái mind érintetlenek valá-nak, kivéve azokat mik rajta voltak s a nagy kendőt. Bizonyára soha nem volt szándéká-ban a szökés, mert különben nem távozott volna úgy el, hogy legalább egy bucsuzott nem hagyott volna hátra. Ugy történt, a mint mr. Gilbert mondá, — a gazember erőszakkal vitte el.

Es mialatt a délután elmúlt s az éj le-szalott, a két férfi eközben szomoruan, hal-gatagon ült egymás mellett a Bosztonba menő gyorsvonaton. Minden állomásnál tuda kozódtak, de senki nem tudott felvilágosítást adni egy oly fiatal emberről és leányról, mely a leirással egyezett volna. Hisz oly sokan jöttek mentek, hogy lehetetlen volt egyesekre visszaemlékezni. Így érkeztek a jogügyész és az ültetvényes Bosztonba, anél-kül, hogy a szőkevény Norinának csak egyet len nyomát is felfedezhették volna.

X.

Thorndyke Lőrinczné.

Kedden délelőtt tizenegy óra volt; egy komor nap, mely a végzeteljes hétfői nap után következett. Bosztonban a Hannover Street szálloda egyik felső szobájában, kényelmes karosszékben ült miss Bourdon Norina. Reggel érkeztek meg és mr. John Lőrincz és neje név alatt jegyzék magukat a naplőba.

E perczen miss Bourdon egyedül van. Arcza igen halvány, szemei a sirástól vörö-sek. Időnkint, a mint itt ül és gondolkodik, megtelnek sötét szemei könnyekkel, gyöngé ajkai remegnek; lélegzetét sohajok fojtják el. És ő még sem boldogtalan. Tehát nem ő miatt van-e? Avagy egy óra múlva nem az ő neje lesz-e? És mit ér egy nagynéne, vagy nagybátya szerelme, mit ér ezer Gil-bert barátsága ilyen boldogsághoz képest?

Az igazat megvallva, Norina, miután az erőszakolt szökés miatti első ijedtségen tul-esett, igen könnyen megtalálta a bocsánatot. Megjegyzendő, hogy Norina még csak tizen-hét éves és felette ábrándos volt, szívének egész szenvedélyével szerette Lőrinczet, oly szívvel, mely fiatalága daczára képes volt szeretni, és kitudja? talán gyűlölni is. És a leányok többnyire a bátor ifjakat szeretik.

Folyt. köv.

Vasuti menetrend

Érvényes 1899. Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)		V o n a t		Érkezik	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37	délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.43	este
Budapest	9.01	délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	éjjel	Személyvonat	5.4	reggel
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22	reggel	Személyvonat	1.10	délután
M.-Sziget	3.—	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	6.46	este	Gyorsvonat	11.18	éjjel
Szatmár	8.20	este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.01	délután	"	7.03	délután
Szerencs	7.—	este	"	10.30	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.16	délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21	délután	"	6.15	délután
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt
"	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20	déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l : o n n a n	
P.-Ladány	7.40	reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P.-Ladány	5.14	reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.26	este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.33	éjjel	Személyvonat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51	reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Királyháza	6.45	este	Személyvonat	1.22	délután
M.-Sziget	8.56	reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel
M.-Sziget	10.12	éjjel	Személyvonat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21	délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.55	este	Személyvonat	5.10	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyes vonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35	este	"	2.35	délelőtt
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.43	délután	"	11.35	délután

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ április—juniusi új évfolyamának alkalmából ismételten felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.**

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva.

Most folyó regényünk mellett még egy érdekfeszítő regényt közlünk. Azon leszünk, hogy a

„**DEBRECZENI HIRLAP**“ legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny a politikában, a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljunk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	6 frt.	Egész évre	10 frt.
Fél évre	3 frt.	Fél évre	5 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.	Negyed évre	2 frt. 50. kr.
Egy óra	50. kr.	Egy óra	1 frt.

Előfizetők a lapot ápril. 1-ig ingyen kapják.

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utca 79. szám.) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekfeszítő regénnyel szolgálunk.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. márczius hó.

A „**DEBRECZENI HIRLAP**“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.